

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 8. An in alienatione rei Ecclesiasticæ requiratur consensus Patroni?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

ceptam , saltem secundum illum rigorem , quoad poenas , & censuras suspensionis , ac privationis & quoad locationem ultra triennium ; ut docet Navarr. Covar. Lessius , & alii apud Pirhing h. t. n. 56. Castropol. autem sepe cit. d. unica. p. 14. n. 2. censet , esse receptam ubique quoad rem prohibitam , & intrinsecam penam alienationis ; non quoad penas extrinsecas excommunicationis , & privationis officiorum. Rebello de obligat. iustitiae p. 2. l. 14. q. 5. Barbos p. 3. allegat. 95. n. 49. id probantibus ex pluribus decisionibus Rotæ. Ceterum haec quæstio facti , pendens ex usu diversarum Provinciarum , mihi videtur ex stylo cuiusvis Dioecesis resolvida.

§. 8.

An in alienatione rei Ecclesiastica requiratur consensus Patroni ?

1214 8. AD valorem alienationis rei Ecclesiastica , factæ cum solennitatibus , jure Sacerorum Canonum requisitis , non requiri autoritatem , vel consensum Patroni , vel Advocati Ecclesiæ , cuius est res alienanda. Nam illi in rebus , quas Ecclesiæ conferunt , de jure nullā potestatem habent , sed juxta Canonum instituta , sicut Ecclesiam , ita & dotem ejus ad ordinationem Episcopi pertinente noverint , ut dicitur c. 6. fo. q. 1. c. de rebus. 12. q. 2. c. In canonibus. 16. q. 1. Dixi 1. de jure . Nam quæ sunt consuetudinis legitimè præscriptæ , vel pacti legitimi , concessionis specialis , vel privilegii , exceptionem habent ; de quibus ex professo agemus infra de jure latronatus. nom. tit. 38.

1215 Interim not. 1. quando res alienanda est Ecclesia Patronata , saltem exdecencia , & æquitate , vocandum Patronum , vel advocationem , ut intelligat causas alienationis ; que , si manifestæ sint , etiam invitis illis ad alienationem sufficiunt ; Sic Pirhing h. t. n. 61. ex cit. c. 6. 10. q. 1. Not. 2. si bona alienanda concessa sint Ecclesiæ in feudum , non procedere datam responsionem in n. prio-

ri ; quia tunc requiritur consensus domini directi ad ejusmodi alienationem ex c. 6. & 7. de foro competente. Sed ibi solum agitur de cognitione causæ feudalio , quam jus domino directo competere statuit , sive Vasallus sit Clericus , sive laicus. Unde videtur potius id dicendum ex eo , quia Domini directi interest , quem habeat vasallum.

Difficultas est de casu , quo Fundator , Patronus , vel advocatus ab initio ea bona donavit Ecclesiæ adjecta conditione , ne alienentur ? Rosenthal in tract. de feudo. c. 4. n. 19. respondet , eo casu alienationem , etiam servatis solennitatibus , à jure præscriptis , sine illorum consensu , fieri non posse ; quia cum talis conditio sacris canonibus non repugnet , ea servanda est , ut dicitur c. Cum dilecti . 6. de donat. c. Verum . 4. de conditionib. appos. & hoc casu , res donatas cadere in commissum , & ipso facto revocari ab illis posse (licet decentius sit fieri cum autoritate Judicis Ecclesiastici) docet Imola in cit. c. Cum dilecti . n. 4. Ceterum qz. si in tali donatione , vel fundatione sit expressè cautum , vel adjecta conditio , ut donatio non teneat etiam pro casu quo necessitas , vel evidens utilitas Ecclesiæ alienationem exigeret , conditionem esse turpem , & Ecclesiæ perniciem , consequenter haberi pro non adjecta. Hinc eo casu non obstante tali pacto alienatio facta cum requisitis de jure , illis etiam invitis , teneret ; sic Azor p. 2. l. 9. c. 2. q. 9. & alii apud ipsum. Quare illa conditio solum valet , ut ea bona non alienentur extra causas legitimas , & sine præcripta forma ; hinc si expressè cautum sit , ut eâ conditione non servata , revocari possit , donatio non potest revocari ; sed agendum est ad conditionem observandam cum id fieri potest ; ita illi.

Et ideo in hoc videtur distinguendum , an donatio facta sit expressè adjecta conditione , sumendo conditionem minus strictè , nimirum modo , quo casu donatio pura est , & modo non impleto , donatio revocari non debet ; sed compelli donatarius , ut modum implete ; vel an facta sit expressè adjecta conditione , sumendo conditionem strictè pro vera conditione ; & tali casu , conditio-

N. 3 ne

ne non impleta, donatio revocari potest, ut colligitur ex c. Veram. 4. de condit. appos. de quibus V. lib. 4. ad tit. 5. si non sic turpis.

1218 Cùm autem sèpe contingat, fieri do-
nationes Ecclesiæ, vel Monasteriis, aut
certo ordini Religioso cum hac clausu-
la, vel conditione expressè adjectâ, ut,
sì tales Religiosi Monasterium defrant,
Fundator, aut ejus heredes, aliis Religiosis,
vel Clericis secularibus donare possit; quæ-
stio est, an eorum bonorum alienatio
etiam servatis juris Solemnitatibus facta,
à Fundatore revocari possit? R. Lay-
mannum apud Pirhing h. t. n. 62. tene-
re affirmativam; ratio sumitur ex dicto
c. Verum. Excipe tamen casum alienatio-
nis factæ ex causa, de qua à n. 1185.

§. 9.

*An in alienationibus rerum Ec-
clesiasticarum requiratur con-
sensus Principis Secularis, in
cujus illa territorio fi-
ta sunt?*

1219 R. I. M agistratum secularē nec di-
rectè, nec indirectè posse
prohibere alienationem rerum Ecclesiasti-
carum in suo territorio sitarum sine
suo consensu, manentium intra idem
ejusdem Principis territorium cum eo,
in quem fit alienatio. Nam talis prohibi-
tio est contra immunitatem Ecclesiasti-
cam, nimurum potestatem Prælatorum
jure canonico illis attributam; ut
constat ex c. fin. de immunitate Ecclesiasti-
rum ibi: *Eos, qui tempore dominium
obrinentes, suis subditis, ne Prælatis, aut
Clericis, seu personis Ecclesiasticis quid-
quam vendant, aut emant aliquid ab ei-
dem, neque ipsis bladum molant, cognant
panem, aut alia obsequia exhibere præ-
sumant, aliquando interdicunt (cum talia
in derogationem libertatis Ecclesiastie pra-
sumantur) eo ipso excommunicationis sen-
tentia decernimus subjacere.* Sed de hoc
ex professō agemus infra.

1220 R. 2. Si loquimur de rebus Ecclesiæ
alienandis, extra territorium Principis,
magis dubitari posse, an id licet Præ-

latis Ecclesiasticis, sine consensu Principi
secularis? possit id induci consue-
tudine legitime præscriptâ, ut non pos-
sint sine assensu ejus alienari videtur affir-
mandum; cum enim hoc possit redun-
dare in magnum Principis præjudicium,
diminuendo bona territorii, aut per-
mutando; præsumi non potest, Ecclesi-
am velle jura Principis diminuta, nisi
consentiat. Scio in contingentia facti
permutationem Ecclesiæ cum altera in-
tra Ecclesiasticos initam, quorum unus
habebat distinctum territorium, ab eo
quod suberat temporali Principi, per tri-
bunal eidem Principi subordinatum, in-
hibitam, nec permittam ex causa à no-
bis allegata, dum consensus ejus indulge-
retur.

Accedit, quòd, tametsi Principes Lai-
ci nullum jus habeant disponendi de bo-
nis temporalibus, postquam Ecclesiastica
evaferunt, ut ostendimus lib. 1. tit. 1. &
1. 2. tit. 1. & constat expressè ex c. Ecclesia
S. Marie. 10. de Constit. ubi statutum
Basilii de non alienandis prædiis rusticis,
vel urbanis, ministeriis, vel ornamen-
tis Ecclesiæ, reprobatum fuit potis-
simâ ratione, quod autoritate non fuit
Romani Pontificis roboratum, licet tale
statutum fuerit in favorem Ecclesiæ:
tametsi, inquam, id verum sit; tamen,
ubi Principis temporalis tale præjudi-
cium versatur, quo possessiones ab ejus
territorio avulse transirent in domi-
num alieni ab eo territorii, non subdi-
ti, non videtur reprobari posse, siusus
sit longævus, ne id permittatur sine il-
lius assensu; præsertim, cum in hoc casu
speciali merito præsumi possit tacitus
consensus Ecclesiæ.

Dices in c. Consultissimo 2. h. t. in 6. 1222
(quod est desumptum ex Concilio Ge-
nerali Lugdunensi sub Gregorio X.)
prohibetur omnibus Prælatis, ne Ecclesi-
as sibi commissas, earumque bona
immobilia, aut jura (quæ inter immo-
bilia numerantur (gloss. hic V. jura)
laicis submittant, seu subjiciant, absque
Capituli sui consensu (qui alias regula-
riter in alienationibus requiritur, & se-
cluso etiam hoc decreto, jure antiquo
requirebatur, gloss. hic V. consensu) ex
speciali sedis Apostolice licentia: etiam
non concedendo talia bona, aut jura in

cm.